

Рис. 1 – Поле кореляції та рівняння регресії між індексом інфляції та середньою собівартістю 1 м² площі будівель введених в експлуатацію

Отже, наголосимо, що між зазначеними факторами спостерігається дуже сильна тіснота їх зв'язку, а також за рахунок проведення його постійно, ПрАТ «КБК «Київбудком» можна отримати суттєвий вплив на покращення рівня проведення аналітичної роботи.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТЕПЛОГЕНЕРУЮЧИХ ПІДПРИЄМСТВ МІСТА КИЄВА

Л. М. ДЗЮБЕНКО, канд. екон. наук

А. І. ЛАСКАВИЙ, магістрант

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

У столиці України місті Києві за даними державної служби статистики станом на грудень 2020 р. проживає близько 3 млн. осіб [1]. Для комфортного проживання, перебування та роботи мешканців та гостей столиці створена необхідна інфраструктура, яка постійно повинна вдосконалюватись згідно сучасних потреб.

Особливо важливим, стратегічним інфраструктурним об'єктом є централізована система опалення та гарячого постачання, яка являє собою

сукупність теплогенеруючих підприємств та теплових мереж. Зазначена система забезпечує населення міста Києва теплом у зимовий період та гарячим водопостачанням протягом року. Централізована система опалення та гарячого водопостачання Києва є найбільшою в Європі, і бере свій початок з 1937 року, коли було введено в експлуатацію ТЕЦ-3 та запущено дві тепломагістралі загальною довжиною 7 кілометрів. Наразі дана централізована система складається з наступних фондів [2]:

1. Теплові мережі та мережі гарячого водопостачання загальною протяжністю 2,7 тис. км (у 2-х трубному обчисленні).

2. Теплоелектроцентральною ТЕЦ-5 – електрична потужність – 700 МВт, тепла потужність – 1874 Гкал/год.

3. Теплоелектроцентральною ТЕЦ-6 – електрична потужність – 500 МВт, тепла потужність – 1757 Гкал/год.

4. Теплоелектроцентральною ТЕЦ-4 – електрична потужність – 250 МВт, тепла потужність – 1080 Гкал/год.

5. Завод «ЕНЕРГІЯ» – утилізує 750 тон твердих побутових відходів та виробляє 190-200 тис. Гкал на рік.

6. Насосні станції – 19 од.

7. Теплові пункти (ТП) – 2650 од.

Обладнання вище зазначених підприємств має задовільний стан, завдяки кваліфікованій праці близько 10 тис. співробітників, однак на даний час вже вичерпало свій проектний ресурс. При постійно зростаючій кількості населення та відповідно зростаючій житловій, офісній, промисловій забудові потужностей теплогенеруючих підприємств системи централізованого опалення та гарячого водопостачання вже недостатньо.

Основним підприємством, яке здійснює господарську діяльність в рамках енергозабезпечення киян є КП «КИЇВТЕПЛОЕНЕРГО», засновником та власником, якого є територіальна громада міста Києва в особі Київської міської державної адміністрації. Таким чином розвиток інфраструктури у сфері централізованого опалення залежить від ефективності роботи КП

«КИЇВТЕПЛОЕНЕРГО» та злагодженої роботи Київради. Важливу роль у розвитку сучасних підприємств посідає інвестиційна діяльність, що дає значний поштовх до розвитку. Проаналізувавши інвестиційну діяльність компанії за останні роки [3] слід зазначити, що компанія залучає інвестиції у реконструкцію теплоенергетичного господарства в основному для забезпечення надійної роботи обладнання в короткостроковій перспективі, а у теплові мережі для зменшення втрат теплоти в атмосферу шляхом реконструкції теплових мереж. При цьому суттєвого збільшення сум інвестицій не відбувається: у об'єкти ТЕЦ – 91,904 млн. грн у 2019р та 120,151 млн. грн у 2020 р.; у об'єкти теплових мереж – 75,383 млн. грн у 2019 р. та 92,151 млн. грн у 2020р.

Враховуючи факт взяття Україною низки зобов'язань у сфері охорони навколишнього середовища, зокрема в угоді про Асоціацію між Україною та ЄС, слід зазначити, що основним завданням, яке стоїть перед сучасною енергетикою, зокрема і для КП «КИЇВТЕПЛОЕНЕРГО» є протидія негативному впливу на зовнішнє середовище. Зменшити цей вплив можливо шляхом декарбонізації виробництва (парниковий ефект), застосування альтернативних джерел енергії, заходи з енергозбереження, раціонального використання ресурсів.

Отже, спираючись на проведений аналіз, а також дослідивши закордонний досвід, зокрема північноєвропейських країн (Данії, Фінляндії, Швеції, Норвегії й Ісландії)[4] можна дійти до висновку, що перспективним напрямком розвитку теплогенеруючих підприємств міста Києва є застосування альтернативних джерел для вироблення теплової енергії. На думку авторів найбільш потужним таким альтернативним джерелом для міста Києва є утилізація твердих побутових відходів на сміттєспалювальних заводах, а також будівництво сучасних міні-ТЕЦ на місцях вже застарілих районних котелень.

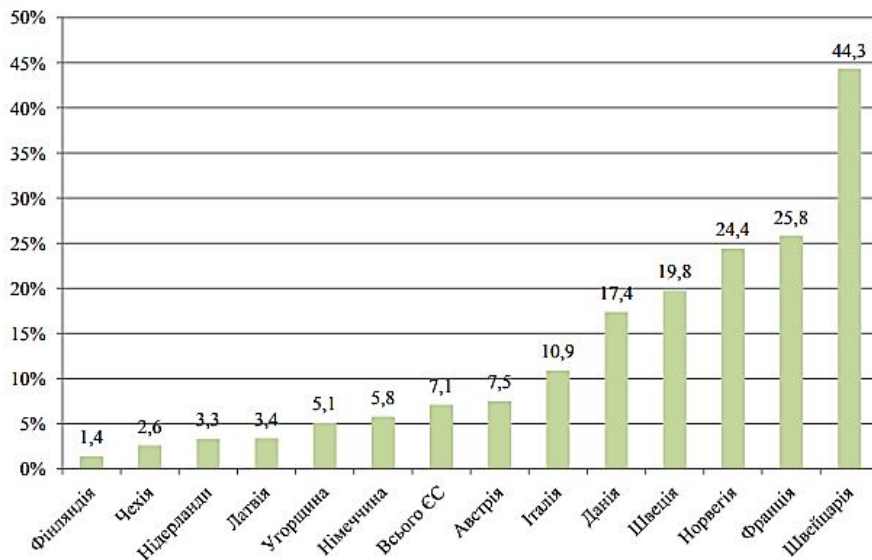

Рис. 1 – Частка відходів, що використовуються у загальному паливному балансі сектору ЦТ у країнах ЄС [5]

Основні переваги будівництва сміттєспалювального заводу є вирішення комплексу проблем, а саме утилізація, постійно зростаючої кількості відходів шляхом спалювання, та використання отриманої теплоти на підігрів теплоносія для опалення будинків та постачання гарячої води. Основними перевагами будівництва міні-ТЕЦ є їх більш висока економічність та безпечність для навколишнього середовища ніж використання районних, дахових котелень і тим паче індивідуальних (квартирних) систем опалення, оскільки на таких ТЕЦ відбувається комбіноване виробництво теплової та електричної енергії і витрати умовного палива на вироблення 1 Гкал теплової енергії нижчі ніж при одиничному виробництві теплової енергії.

Основними недоліками запропонованих шляхів розвитку теплогенеруючих підприємств є значне фінансове навантаження. Залучення інвестицій пропонується через співпрацю з міжнародними фінансовими та донорськими установами, зокрема Світового банку, Міжнародного банку реконструкції та розвитку, Європейського інвестиційного банку, Європейського банку реконструкції і розвитку, Північної екологічної фінансової корпорації, пенсійними фондами США та Європи та іншими організаціями. В рамках виконання директив ЄС про зменшення негативного

впливу на навколишнє середовище, а також пріоритетного забезпечення Сталого розвитку економіки країни, залучення коштів від міжнародних організацій є досить реальним, однак потребує відповідної залученості місцевої влади (Київської міської адміністрації) та законодавчої підтримки Верховної ради та Кабінету міністрів України. Одним із прикладів успішної практики формування інвестиційних проектів із розвитку сталої енергетики є реалізована ЄБРР ініціатива сталої енергетики (ІСЕ). Для успішної реалізації таких проектів ЄБРР надає клієнтам підтримку, залучаючи для них донорські внески двосторонніх і глобальних партнерів, таких як кліматичні інвестиційні фонди (КІФ), Глобальний екологічний фонд (ГЕФ), та інші [5].

Підсумовуючи, слід зазначити, що розвиток теплогенерації в місті Києві основним чином залежить від ефективної роботи Київської міської державної адміністрації, яка має всі важелі для залучення коштів у перспективні проекти розвитку і для ефективного використання коштів у профільних підприємствах, як КП «КИЇВТЕПЛОЕНЕРГО».

Список використаних джерел

1. Чисельність населення. URL: <http://www.kiev.ukrstat.gov.ua/p.php3?c=1123&lang=1>
2. Основні фонди системи централізованого теплопостачання. URL: https://kte.kmda.gov.ua/pro_pidpriemstvo/
3. Інвестиційна програма КП «КИЇВТЕПЛОЕНЕРГО» 2019-2020 роки. URL: <https://kte.kmda.gov.ua/investytsijna-programa/>
4. Особливості систем теплопостачання північноєвропейських країн. URL: <http://energetika.in.ua/ua/books/book-3/part-1/section-5/5-3>
5. Зарубіжний досвід розвитку систем централізованого та автономного тепло- та електропостачання. URL: <https://ua.energy/wp-content/uploads/2018/01/5.-TSentralizovane-ta-avtonomne-teplozabezpechennya.pdf>